

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 sierpnia 1954 r.

w sprawie uposażenia pracowników nauki.

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają pracownicy nauki posiadający tytuły naukowe profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, docenta, adiunkta, starszego asystenta lub asystenta zatrudnieni w Polskiej Akademii Nauk bądź w podległych jej placówkach naukowych, w szkołach wyższych, instytutach naukowych, innych placówkach naukowych oraz na niektórych stanowiskach w aparacie organizacji nauki i szkolnictwa wyższego.

2. Właściwi ministrowie za zgodą Prezesa Rady Ministrów ustalą stanowiska w aparacie organizacji nauki i szkolnictwa wyższego, na których dopuszczalne jest zatrudnianie pracowników nauki.

3. Wymienieni w ust. 1 pracownicy nauki zatrudnieni w aparacie organizacji nauki i szkolnictwa wyższego pobierają uposażenie na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, jeżeli nie są równocześnie zatrudnieni w szkole wyższej lub instytucie naukowym (placówce naukowej) na pełnym etacie.

4. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra bądź Prezydium Polskiej Akademii Nauk może przyznać pracownikowi nauki uposażenie o którym mowa w ust. 3, mimo zachowania pełnego etatu w szkole wyższej bądź instytucie naukowym (placówce naukowej).

§ 2. Przez wyrażenie „instytuty naukowe i inne placówki naukowe” rozumieć należy:

- 1) instytuty działające na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38),

- 2) instytuty działające na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 5, poz. 38 oraz z 1952 r. Nr 6, poz. 38),
- 3) biblioteki w szkołach wyższych oraz biblioteki uznane za naukowe w trybie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39),
- 4) archiwa i muzea uznane za naukowe w trybie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39),
- 5) placówki, które w obowiązującym trybie uzyskały prawo zatrudniania pracowników nauki.

R o z d z i a ł 1.

Stawki uposażenia zasadniczego.

§ 3. 1. Stawki uposażenia zasadniczego pracowników nauki ustala się, jak następuje:

	miesięcznie złotych
profesor zwyczajny	3.100
profesor nadzwyczajny	2.600
docent	2.200
adiunkt	1.300
starszy asystent	1.100
asystent	920

2. Uposażenie to przysługuje pracownikom nauki zatrudnionym w pełnym wymiarze zajęć. Pracownikom nauki zatrudnionym w niepełnym wymiarze zajęć odpowiadającym połowie etatu przysługuje uposażenie zasadnicze w wysokości połowy stawki określonej w ust. 1.

Rozdział 2.

Dodatek za stopnie naukowe.

§ 4. Ustala się dodatek do uposażenia w wysokości 300 zł miesięcznie dla:

- 1) profesora nadzwyczajnego i docenta posiadającego stopień doktora nauk,
- 2) pomocniczego pracownika nauki posiadającego stopień kandydata nauk,
- 3) pomocniczego pracownika nauki, który ukończył aspiranturę artystyczną.

Rozdział 3.

Dodatki za kierownictwo i dodatki specjalne.

§ 5. Samodzielnym pracownikom nauki pełniącym określone niżej funkcje przysługują dodatki za kierownictwo w następującej wysokości:

Funkcja	Procent uposażenia zasadniczego
1) rektor, zastępca sekretarza wydziału naukowego Polskiej Akademii Nauk (PAN), dyrektor instytutu naukowego, dyrektor samodzielnej placówki naukowej PAN	50
2) prorektor, dyrektor biblioteki, dyrektor muzeum naukowego, dziekan, kierownik studium zaocznego, zastępca dyrektora (wicedyrektor) instytutu naukowego, zastępca dyrektora (wicedyrektor) samodzielnej placówki naukowej PAN, kierownik pomocniczej placówki naukowej PAN	30
3) prodziekan, kierownik oddziału w wydziale szkoły wyższej, kierownik działu doskonalenia kadr naukowych w sekretariacie PAN, kierownik biblioteki, zastępca dyrektora (wicedyrektor) biblioteki lub muzeum naukowego, kierownik placówki naukowej nie wymienionej w pkt 1 i 2, zastępca kierownika studium zaocznego, kierownik instytutu w szkole wyższej, kierownik katedry zespołowej, kierownik studium specjalnego, kierownik kliniki, kierownik zakładu, działu, oddziału terenowego w instytucie naukowym, kierownik zakładu, działu, oddziału terenowego w samodzielnej placówce naukowej PAN	20

Funkcja	Procent uposażenia zasadniczego
---------	---------------------------------

- 4) sekretarz komitetu naukowego PAN, kierownik eksternatu, zastępca kierownika studium specjalnego, kierownik zakładu, działu lub oddziału w bibliotece i w placówkach naukowych nie wymienionych w pkt 1 i 2, kierownik zatrudniających co najmniej pięciu pracowników: pracowni, sekcji, laboratorium w zakładzie, dziale lub oddziale terenowym instytutu naukowego albo samodzielnej placówki naukowej PAN

15

§ 6. Za podstawę obliczenia dodatku za kierownictwo (§ 5) przyjmuje się uposażenie z dodatkiem za stopień naukowy (§ 4).

§ 7. 1. Samodzielni pracownicy nauki mogą pobierać tylko jeden dodatek za kierownictwo.

2. Jednakże samodzielnym pracownikom nauki przysługuje dodatek za kierownictwo instytutu w szkole wyższej lub katedry zespołowej pomimo pobierania dodatku za kierownictwo z tytułu pełnienia innej funkcji.

§ 8. 1. Przysługują dodatki specjalne pracownikom nauki zatrudnionym:

- 1) w klinikach chorób zakaźnych,
- 2) w oddziałach zakaźnych i przeciwgruźliczych klinik ogólnych lub działów klinicznych instytutów naukowych,
- 3) w pracowniach bakteriologicznych klinik i instytutów naukowych,
- 4) w innych zakładach oraz pracowniach szkół wyższych, instytutów naukowych i innych placówek naukowych, w których pracownicy stale stykają się w ciągu pracy z materiałem zakaźnym,
- 5) w zakładach i pracowniach naukowych stosujących w swej pracy naukowej i leczniczej promienie rentgena lub radu, jeżeli są na to promieniowanie narażeni,
- 6) w klinikach psychiatrycznych i na oddziałach psychiatrycznych klinik lub w Instytucie Psychoneurologicznym,
- 7) w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej.

2. Wymieniony w ust. 1 dodatek wypłacany jest w wysokości dotychczasowej kwoty wynikającej z § 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 14, poz. 84) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1951 r. (Dz. U. z 1951 r. Nr 21, poz. 165 i Nr 63, poz. 430 oraz z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i 9).

§ 9. 1. Dodatki do uposażenia wymienione w §§ 4 i 8 przysługują mimo pobierania dodatku za kierownictwo (§ 5).

2. Dodatki wymienione w §§ 5 i 8 nie przysługują pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek.

§ 10. Właściwy minister może, w granicach przeznaczonych na ten cel kredytów budżetowych, przyznać samodzielnym pracownikom nauki dodatek do uposażenia z tytułu szczególnych osiągnięć w pracy badawczej lub dydaktycznej albo z tytułu wyjątkowych zasług na polu organizacji i rozwoju szkolnictwa wyższego oraz nauki. Dodatek ten nie może przewyższać 50% uposażenia zasadniczego.

§ 11. 1. Pracownikowi nauki przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia za każde pełne pięcioletnie służby od dnia otrzymania ostatniego tytułu naukowego.

2. Z dniem otrzymania wyższego tytułu naukowego pracownik nauki traci prawo do pobierania otrzymywanego dotychczas dodatku za wysługę lat.

3. Dodatek pracowników nauki za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia.

4. Przy obliczaniu wysokości dodatku za wysługę lat stosuje się odpowiednio przepis § 6 niniejszego rozporządzenia.

R o z d z i a ł 4.

Wynagrodzenie za zajęcia zlecone oraz za pracę leczniczo-usługową.

§ 12. 1. Wynagrodzenie za zlecone przez szkołę wyższą wykłady oraz ćwiczenia i inne zajęcia dydaktyczne przewidziane planami nauczania, a przekraczające obowiązujący pracownika nauki wymiar zajęć, ustala się w następujących stawkach za jedną efektywną godzinę:

	wykłady	ćwiczenia i inne zajęcia praktyczne	opieka nad pracą aspiranta	inne zajęcia dydaktyczne
samodzielny pracownik nauki	50 zł	40 zł	30 zł	15 zł
adiunkt	45 „	35 „	—	10 „
starszy asystent, asystent	—	25 „	—	10 „

2. Jeżeli w wyjątkowych przypadkach szkoła wyższa zleca starszemu asystentowi lub asystentowi prowadzenie wykładów, otrzymują oni wynagrodzenie w wysokości 45 zł za jedną efektywną godzinę wykładu.

§ 13. 1. Za pracę leczniczo-usługową w klinikach i zakładach akademii medycznych, wykonywaną poza wymiarem zajęć dydaktycznych przez pracowników nauki będących lekarzami lub lekarzami dentystami, wypłaca się im dodatkowo wynagrodzenie według stawek przewidzianych w przepisach o uposażeniu lekarzy i lekarzy dentystów zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

2. Wynagrodzenie to przysługuje za każdą rzeczywiście przepracowaną godzinę nie więcej jednak, niż za dwie godziny dziennie.

3. Minister Zdrowia ustali odpowiednie grupy uposażenia, stanowiące podstawę określenia stawki.

§ 14. 1. Wynagrodzenie określone w § 12 przysługuje jedynie za efektywne godziny zajęć.

2. Stawki za wykłady zlecone obejmują również wynagrodzenie za konsultacje przeprowadzone w związku z tymi zajęciami — w wymiarze 15% czasu tych zajęć.

§ 15. Właściwi ministrowie ustalają najwyższą dopuszczalną liczbę godzin zleconych, o których mowa w § 12.

R o z d z i a ł 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. 1. Pracownikom nauki, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali uposażenie zasadnicze wyższe od uposażenia przysługującego stosownie do §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, przyznaje się na czas pozostawania na dotychczasowym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości odpowiadającej różnicy między tymi uposażeniami.

2. Pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali dodatek za kierownictwo z tytułu pełnienia funkcji, dla której rozporządzenie niniejsze nie przewiduje takiego dodatku, przyznaje się na czas pełnienia tej funkcji dodatek wyrównawczy w wysokości odpowiadającej różnicy między uposażeniem dotychczasowym, obejmującym uposażenie zasadnicze i dodatek za kierownictwo, a uposażeniem przysługującym stosownie do §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 17. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1951 r. o uposażeniu pracowników nauki (Dz. U. z 1951 r. Nr 21, poz. 165 i Nr 63, poz. 430 oraz z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i 9) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie stawek uposażenia zasadniczego, zasad zaszeregowania do grup uposażenia i dodatków do uposażenia pracowników nauki (Dz. U. Nr 14, poz. 84).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Minc